

ЛІТАРАТУРА І МАСТАЦТВА

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕНІКАЎ БССР

№ 24 (1039)

Субота, 11 чэрвеня 1955 года

Цана 50 кап.

Маладыя літаратары і газета

Ва ўсім жыцці нашай краіны выхаванне новых кадраў заўсёды займала і займае важнейшае месца. Клопаты і ўвага да росту нашай творчай моладзі сталі неад'емнай рысай сучаснага савецкага жыцця.

Без выпрошчвання і выхавання новых літаратурных кадраў не было б і немагло быць законнаму працэсу далейшага развіцця літаратуры. Зусім натуральна, што часцей за ўсё з новымі тэмамі прыходзіць у літаратуру імяна моладзі. І прыходзіць пераважна праз раённую, абласную газету. Гісторыя развіцця беларускай савецкай літаратуры мае ў сабе вельмі многа прыкладаў таго, як газета дапамагала складанню, расці, уздасканаленню таленту моладзі нашых літаратараў. Газеты з'явіліся сапраўднай школай для многіх з іх. Гэта іны сваім жыццём і баявым характарам, сваёй зладзёнасцю і ўрашчэннем апертыўна рэагавалі на пазнейшыя жыццёвыя выхавальныя моманты пісьменнікаў. Успомнім, як у газеце мужчэла мастацкае слова Міхаса Лынькова і Хвалюся Шылькера, Петруся Броўкі, Эдуарда Самуйліка і многіх іншых. Скажам, што сёння многія з тых літаратараў, якія пачыналі і доўга працавалі ў газеце, захоўваюць у сваёй творчасці жывое адчуванне сучаснага тэмы.

Нашы абласныя газеты праводзяць вельмі плыўную працу па выхаванню маладых літаратараў, даюць першыя парадкі маладым паэтам, празаікам, драматургам. Пры ўсім рэдакцыйным абласных газет рэспублікі працягваюць літаратурнае аб'яднанні, у якіх абмяркоўваюцца творчасць маладых, надлажваюцца гутаркі на творчыя тэмы. У абласных гарадах праходзяць амаль штогодныя нарады маладых пісьменнікаў. Друкуецца літаратурныя старонкі.

Але разам з тым, як гэта паказваюць многія факты і матэрыялы, што друкаваліся ў нашай газеце, работа па выхаванню літаратурнай моладзі ўсё яшчэ застаецца недадавольнаючай. На старонках абласных газет вельмі мала знойдзецца літаратурных матэрыялаў — вершаў, нарысаў, апавяданняў аб жыцці і выразных справах рабочых і калгаснікаў сваёй вобласці, а хто-ж, калі не газеты абавязаны накіроўваць маладога літаратара на завод, фабрыку, у саўгас, калгас, у гуртчыню жыцця, туды, дзе адбываецца ўсё тое новае, што і павінен цікавіць газету, захапляць літаратара.

Вельмі шкада, што абласныя газеты часцей за ўсё гутую важную справу пускаяць на самаздзеі. Што прыносіць малады пісьменнік — тое і друкуецца або з'яўляецца ў архіў, калі матэрыял яшчэ неацэнаны ці налівае ад жыцця, ад бурных яго спраў. Пасіўнасць — вядлікі наш вораг. А яна яшчэ жыве. І часам так здарэцца, што пра рабочага ці калгасніка, які зрабіў добрую справу ці працоўны подзвіг, хутчэй прычэпаць нарыс у рэспубліканскай газеце, чым у абласной.

Газеты абавязаны накіроўваць працу маладых літаратараў, паказваць ім тэмы, даваць канкрэтныя заданні, зыходзячы з іх здольнасцей, вучыць выбіраць цікавае і надаваць яго ў выразнай форме чытачу.

Мала ў абласных (ды не толькі ў абласных!) газетах нарысаў — гэтах вестуноў усяго новага і перадавага, што адбываецца ў жыцці. А нарыс — апертыўнае зображэнне літаратуры, нашага друку. На жаль, колькі ні гаворыцца ў нас пра значэнне нарыса, а належных захараў да іх напісання не прымаецца. Хочацца, каб абласныя газеты сталі маладому літаратару творчую залучку — напісанне нарысаў аб нашых славутых людзях, аб іх гераічнай працы. Мы абавязаны дабіцца таго, каб у мастацкіх творах, што друкуюцца ў абласных газетах, адчувалася багатае жыццё і паэсіі хвалябарства, і гродзенскіх тэкстыльшчыкаў, і віцебскіх станкабудульнікаў, і магілёўскіх механізатараў, і брэсцкіх чыгуначнікаў, і нарацанскіх рыбак.

Рэдакцыі абласных газет могуць і павінны гэтага дабіцца ў інтарэсах выхавання літаратурных кадраў, у інтарэсах развіцця ўсёй літаратуры.

Абласныя газеты павінны ўзяць пад свой нагляд працу літаратурных аб'яднанняў. Не ваюга, а канкрэтна. Скажам

так. У Магілёве, Гродна і іншых гарадах ёсць багатыя архівы. Ці не справа літаратурнага аб'яднання ведаць матэрыялы гэтых архіваў, выкарыстоўваць іх для напісання новых твораў.

Ці звернем увагу яшчэ на адно пытанне. Працуюць у абласных гарадах добрыя тэатральныя калектывы. Літаратурнае аб'яднанне павінна творча супрацоўнічаць з тэатрам. Можна тады і з'явіліся б новыя пісьмы месцовых драматургаў, пастаўленыя гэтымі тэатрамі. Комсамольскія арганізацыі і рэдакцыі абласных газет абавязаны ўнесці свой арганізуючы пачатак у працу літаратурных аб'яднанняў.

Малады літаратар у газеце павінен быць самага першага свайго літаратурнага настаўніка, добраахвотнага дарачніка. Ён павінен і прыслухоўвацца да голасу газеты. Некаторыя з маладых пісьменнікаў, не паспешыўшы надрукаваць першы верш ці апавяданне ў Мінску, пачынаюць абыходзіць абласную, гарадскую ці раённую газету, пакідаючы актыўна супрацоўнічаць з ёй.

Варта адзначыць, што і Саюзу пісьменнікаў БССР трэба больш цікавіцца працай літаратараў, якія жывуць у абласцях.

Пісьменнікі, што жывуць у абласных цэнтрах, праводзяць значную працу, асабліва ў галіне літаратурнай кансультацыі пачынаючых. Але і яны не дамагаюцца таго, каб уся праца па выхаванню літаратурнай моладзі канцэнтравалася ў абласной газеце, каб сілы моладзі накіроўваліся на вырашэнне жывых задач сучаснасці.

Вельмі важную ролю павінны адыгрываць у выхаванні маладых пісьменнікаў літаратурныя старонкі ў абласных, гарадскіх, раённых газетах. Такія старонкі часта друкуе, напрыклад, «Гродзенская праўда», час ад часу змяшчаюць іх «Віцебскі рабочы» і магілёўская абласная газета «За Радзіму», гарадскія газеты Палацка і Бабруйска, аршанская раённая газета і іншыя.

Але такія абласныя газеты, як «Заря» і «Гомельская праўда», гарадскія газеты ў Мінску і Барысаве, многія раёныя газеты, дзе ёсць здольная літаратурная моладзь, за апошні час перасталі друкаваць літаратурныя старонкі, чым не садзейнічаюць разгорванню літаратурнага руху, справе выхавання маладых літаратараў.

Вядома, напрыклад, што газеты часам «не заўважваюць» пісьменнікаў, якія жывуць у іх вобласці ці раёне. Г. Новік друкаваў, скажам, у часопісе «Полымя», а магілёўская абласная газета «Сталінскі шлях» мала знаходзіць месца для яго твораў. Рэдка друкуюцца ў абласных газетах і такія сталыя літаратары, як М. Васілек, М. Засім, В. Матавушаў, А. Пысін, Я. Усікаў і іншыя. А каму, калі не ім газеты павінны ларучаць першыя вершы, нарысы, артыкулы пра новыя кнігі, рэвізіі на тэатральныя пастаўкі, замалеўкі і фельетоны на жывыя тэмы дня!

Вельмі жадаю, каб газеты друкавалі таксама рэпертуарныя старонкі для ўдзельнікаў мастацкай самадзейнасці. Рэспубліканская нарада маладых пісьменнікаў, якая хутка абудзецца, павінна садзейнічаць творчай актывізацыі літаратурнай моладзі. Трэба, каб на яраду прыехалі маладыя пісьменнікі з абласнымі, гарадскімі, раённымі газетамі, з заволекімі многатражамі на руках, у якіх надрукаваны іх вершы, нарысы, фельетоны, замалеўкі, апавяданні, аднаактоўкі.

Саюзу пісьменнікаў БССР неабходна сістэматычна дапамагчы абласным газетам кваліфікаванымі кансультацыйцамі, якія абавязаны часцей наведваць літаратурныя аб'яднанні. Такія кансультацыйцы павінны быць найбольш вопытнымі літаратарамі, творчымі практыкамі якіх павучальна і таму іх слова будзе вельмі карысным для маладых пісьменнікаў.

У канцы года абудзецца пленум праўлення Саюза пісьменнікаў БССР па пытанні работы з маладымі літаратарамі. Наш абавязак — усмерна ажыўляць творчае жыццё ў літаратурных аб'яднаннях, павышаць якасць друкуемых літаратурных матэрыялаў.

Больш кланяцца пра кожнага здольнага маладога літаратара — гэта даць аб далейшым роспе і развіцці сваёй роднай савецкай літаратуры.

Пяты з'езд архітэктараў БССР

Учора, 10-га чэрвеня, у Мінску, у клубе імя Дзежынскага, пачаў сваю працу пяты з'езд савецкіх архітэктараў Беларусі. На з'ездзе, акрамя беларускіх зодчых, прысутнічаюць госці з Масквы, Ленінграда, Кіева, Стаўлінграда, Смаленска, а Латвійскай, Літоўскай, Эстонскай, Азербайджанскай, Грузійскай, Казахскай ССР і іншых браніч рэспублік. Сярод гасцей — будаўнікі Мінска, прадаўнікі інжынерна-тэхнічнай інтэлігенцыі, мастакі, скульптары, пісьменнікі.

З'езд уступным словам адкрыў старшыня праўлення Саюза савецкіх архітэктараў БССР Г. Парсадану. Ён гаварыў аб тых новых творчых задачах зодчых і інжынераў рэспублікі, якія пастаўлены Усесаюзнай нарадай будаўнікоў у Маскве. Прамоўца звяртае ўвагу на неабходнасць большай індустрыялізацыі будаўніцтва, укаранення тыповых праектаў і зборных жабабетонных канструкцый. Архітэктары павінны пераадолець сур'езныя памылкі ў сваёй творчай дзейнасці. Мы павінны будаваць такія дамы, клубы, кварталы, якія былі б сапраўды прыгожымі, утульнымі, а ўзкім усіх культурных і бытавых запатрабаванняў савецкага чалавека.

У прэзідыум з'езда выбраны першы сакратар ЦК КПС Б. Патолічаў, старшыня Савета Міністраў БССР К. Мазураў, старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР В. Казлоў, сакратар ЦК КПС П. Гарбуноў, першы намеснік старшыні Савета Міністраў БССР П. Абрасімаў, міністры, дэпутаты савецкай архітэктуры.

З вядлікім удзелам у ганаровы прэзідыум выбраны члены Прэзідыума ЦК КПСС.

З дакладам аб будаўніцтве і рэканструкцыі гарадоў Беларускай ССР і далейшых задачах архітэктараў у галіне горадабудаўніцтва выступіў начальнік Упраўлення па справах архітэктуры пры Саўеце Міністраў БССР В. Кароль. Справаздачу аб рабоце праўлення Саюза савецкіх архітэктараў Беларусі зрабіў старшыня праўлення Г. Парсадану. Заслухана справаздача рэвізійнай камісіі (завладчык Н. Трахтэнберг).

Пачалося абмеркаванне дакладаў.

На з'ездзе будуць выбраны новае праўленне і рэвізійная камісія, а таксама дэлегаты на Другі Усесаюзна з'езд савецкіх архітэктараў.

Сёння з'езд прадаўжае сваю працу.

Таварышу БУЛГАНІНУ Нікалаю Александравічу

Цэнтральны Камітэт Комуністычнай партыі Савецкага Саюза і Савет Міністраў Саюза ССР гарача вітаюць Вас, вернага вучня Леніна і саратніка Сталіна, выдатнага дзеяча Комуністычнай партыі і Савецкай дзяржавы — у дзень Вашага шасцідзесяцігоддзя.

Комуністычная партыя і савецкі народ высока цэняць Вашы заслугі ў барацьбе за будаўніцтва Савецкай Дзяржавы і сацыялістычную індустрыялізацыю, у барацьбе за перамогу над фашысцкімі захопнікамі і за ўмацаванне эканамічнай і абароннай магутнасці нашай Радзімы.

На ўсіх пасадах партыйнай і дзяржаўнай дзейнасці Вы з нястомнай энергіяй і высокай прынцыповасцю аддаеце ўсе свае сілы вялікай справе будаўніцтва кунізму.

Ад усяго сэрца жадаем Вам, наш друг і таварыш, наш дарагі Нікалаю Александравіч, добрага здароўя і многіх год далейшай плённай дзейнасці на карысць народаў Савецкага Саюза, на карысць кунізму.

Цэнтральны Камітэт Комуністычнай партыі Савецкага Саюза
Савет Міністраў Саюза ССР

У К А З

Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР

Аб прысваенні таварышу Булганіну Н. А. звання Героя Соцыялістычнай Працы

У сувязі з шасцідзесяцігоддзем з дня нараджэння Старшыні Савета Міністраў СССР таварыша Булганіна Н. А. і адзначаючы яго выдатныя заслугі перад Комуністычнай партыяй і савецкім народам, прысвоіў таварышу Булганіну Нікалаю Александравічу званне Героя Соцыялістычнай Працы з уручэннем яму ордэна Леніна і залатога медала «Серп і Молат».

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР
К. ВАРШЫЛАЎ
Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР
Н. ПЕГАЎ.

Масква, Крэمل, 10 чэрвеня 1955 г.

Закончылася дэкада башкірская літаратуры і мастацтва ў Маскве

6-га чэрвеня ў Дзяржаўным Акадэмічным Вялікім тэатры Саюза ССР адбыўся заключны канцэрт дэкады башкірская літаратуры і мастацтва ў зале — перадавы маскоўскіх прафесіяналаў, дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР, міністры, афіцэры Савецкай Арміі Флоту, прадстаўнікі грамадскіх арганізацый, кіраўнікі замежных Пасольстваў і Місіі, а таксама шматлікія замежныя госці.

Канцэрт пачаў «Песняй аб Партыі» кампазітара Муртазіна на словы Вікулава і Рамазанова зводных хор у складзе артыстаў Башкірскага дзяржаўнага тэатра оперы і балету, Башкірскай дзяржаўнай філармоніі і нафтавікоў горада Ішымбая. З натхненнем хор праспяваў песню Сабіт-тава «Прывітанне Маскве».

Першая старонка.
Прывітанне Цэнтральнага Камітэта КПСС і Савета Міністраў СССР таварышу Н. А. Булганіну ў сувязі з яго шасцідзесяцігоддзем.
Перадавы. — Маладыя літаратары і газета.
Пяты з'езд архітэктараў БССР.
Закончылася дэкада башкірская літаратуры і мастацтва ў Маскве.

Другая старонка.
А. Козлік. — На ўздыме.
І. Тартоўскі. — Вечарамі ў хаце-чытальні.
Я. Рамановіч. — Яркая драматычная артыстка.

Б. Смольскі. — Першыя поспехі.
А. Маралёў. — Маладыя спевакі.
Трэцяя старонка.
ТРЫБУНА ПІСЬМЕНІКА. Я. Казека. — Галоўнае і другараднае.
А. Есакоеў. — Лекцыі аб мастацтве.
В. Камінскі. — Чэхаў-крытык.
Чацвёртая старонка.
В. Смольскі. — «Бура».
М. Модаль. — Нараджэнне гераічнага вобраза.
К. Гусеў. — За далейшы ўздым харавой культуры.
З замежнай пошты.

У Саюзе пісьменнікаў БССР

Прэзідыум Саюза пісьменнікаў БССР разглядаў на апошнім сваім пасаджэнні пытанне аб рабоце камісіі па ваенна-мастацкай літаратуры. З інфармацыйна-выступіў старшыня надаўна створанай камісіі Саюза пісьменнікаў БССР І. Мележ. Ён расказаў аб выніках нарады па ваенна-мастацкай літаратуры, якая адбылася ў Маскве, і пазнаміў пісьменнікаў з планам работы камісіі. Вырашана стварыць літаратурнае аб'яднанне пры Мінскім Доме афіцэраў. Кіраўнікі аб'яднання прызначаны Н. Яромухін, Ф. Клакоцкі і Я. Сяміжонаў. На чарговую нараду маладых пісьменнікаў у гэтым годзе будуць запрошаны ў Мінск пачынаючыя ваенныя літаратары. Вырашана працягнуць дзяржаўнае выдавецтва БССР падрыхтаваць зборнік твораў беларускіх пісьменнікаў, прысвечаных Савецкай Арміі, а выдавецтва акруговай газеты «Во славу Родины» — кнігу творчасці маладых ваенных літаратараў. Газета «Во славу Родины» будзе штомесячна друкаваць літаратурныя старонкі. Маршрута праводзіць канферэнцыі чытачоў па абмеркаванню кніг на ваенныя тэмы. У клубе літаратараў будзе прычтаны чыты лекцыі для пісьменнікаў на ваенныя тэмы.

Прэзідыум запвердаў камісію па ваенна-мастацкай літаратуры Саюза пісьменнікаў БССР у наступным складзе: І. Мележ (старшыня), М. Калачынскі, Я. Сяміжонаў, Н. Гарулёў, А. Кулакоўскі, С. Пахомаў, П. Харкоў, Г. Папоў і В. Захараў.

У гэтым годзе ў канцы лістапада спадняцца стагоддзе з дня смерці вялікага

польскага паэта Алама Міцкевіча. Пісьменнікі М. Танк, П. Броўка, П. Глебка, П. Пестрак, М. Лужаніч, К. Бірэнка, А. Зарыцкі, А. Вялюгін, У. Корбан і іншыя працуюць над перакладамі твораў паэта. Аляксандр Міцкевіч павінен выйсці да дня юбілею.

Прэзідыум вырашыў правесці ўвосень пленум праўлення Саюза пісьменнікаў БССР, прысвечаны паміці Алама Міцкевіча. На ўрачыстасці будуць запрошаны госці з РСФСР, УССР і Польшчы. З дакладам аб жыцці і творчасці Алама Міцкевіча выступіць М. Танк. Госці і літаратары рэспублікі наведуюць Навагрудак, дзе нарадзіўся выдатны польскі паэт.

Вялікі літаратурны вечар, прысвечаны творчасці А. Міцкевіча, будзе праведзены ў Навагрудку. Беларускія паэты працягнуць пераклады твораў А. Міцкевіча. Са словам аб творчасці класіка польскай паэзіі выступіць старшыня Саюза пісьменнікаў БССР П. Броўка.

У сувязі з 50-годдзем пачатку літаратурнай дзейнасці народнага паэта Беларусі Я. Купалы ў Ленінградзе будзе праведзены літаратурны вечар. На вечар Саюз накіраваў брыгаду ў складзе У. Ф. Лужаніч, М. Лужаніч і М. Абрамчыка. Беларускія паэты выступіць з чытаннем вершаў, прысвечаных Янку Купалу.

Прэзідыум прыняў у члены Саюза пісьменнікаў БССР П. Пашчыракова, М. Ваданосава, П. Васілеўскага і Ф. Буялова.

Абмеркаванне кнігі літаратурна-крытычных артыкулаў

Камісія па крытыцы на чарговым сваім пасаджэнні абмеркавала рукапіс зборніка літаратурна-крытычных артыкулаў Я. Герцовіча.

Кніга прысвечана надзённым праблемам развіцця беларускай савецкай літаратуры. Каштоўна тое, што крытык канкрэтна разглядае пытанні пісьменніцкага майстэрства. Аўтару больш уласна артыкулы аб прозе. Але некаторыя раздзелы, як было адзначана на пасаджэнні, патра-

буюць дапрацоўкі і паглыблення. Неабходна таксама перагледзець і ўдакладніць пасобныя сцвержэнні і тэарэтычныя фармуліроўкі, паправаць над стылем кнігі.

У абмеркаванні прынялі ўдзел А. Есакоеў, В. Бур'ян, В. Івашын, Я. Шапаракоўскі, В. Бурасоў, Я. Казека.

Камісія рэкамендавала кнігу літаратурна-крытычных артыкулаў Я. Герцовіча да выдання.

Сустрэча пісьменнікаў і канструктараў

Гэтымі днямі на Мінскім аўтазаводе адбылася сустрэча пісьменнікаў з канструктарами завода. Канструктары пазнамілі літаратараў з новымі праектамі, на якіх яны зараз працуюць, паказалі новыя агрэгаты машын.

У канструктарскім паку адбылася літаратурная частка сустрэчы. Уд. Карпаў расказаў аб сённяшнім стане беларускай савецкай літаратуры. Я. Ерміль, А. Валевіч, М. Калачынскі і Р. Нахай прычталі свае новыя творы.

Выданне дзіцячай літаратуры

Дзяржаўнае выдавецтва БССР выпусіць у гэтым годзе рад кніг для дзіцяці дашкольнага і школьнага ўзросту. Намечана выдасць 55 назваў кніг агульным тиражом у 1.802 тысячы экзэмпляраў. Юныя чытачы атрымаваюць творы «Ежаў казачнік Бай» і «Коль і Леў» М. Танка, «Неспяўнавы характары» І. Гурэкага, «На сажалках» А. Чарнышвіча, «У лясках над Барозай» В. Вольскага, «Ля вытокаў жыцця» О. Лелешынскай, «Дзеціні

Колі Сінічкіна» П. Носова, «Апавяданні аб Паўлаве» П. Нарышкінай і іншыя. Рэдакцыя дзіцячай літаратуры выдасць таксама рад твораў захочнаеўрапейскіх класікаў і сучасных аўрабужных прагрэсіўных пісьменнікаў. Сярод іх: Д. Радэрык — «Непааль без сонца», Ян Дрда — «Няма барыкадаў», зборнік апавяданняў сучасных польскіх пісьменнікаў, кітайская народная казка «Браты Лю», славацкая народная казка «12 месяцаў». (БЕЛТА)

Купалаўцы на заводзе „Гомсельмаш“

У Гомелі паспяхова праходзяць гастроля Беларускага дзяржаўнага тэатра імя Янкі Купалы. Артысты наведлі завод «Гомсельмаш» і наладзілі ў чырвоных кутках дрэвапрацоўчага і ліцейнага паўкніжэрты.

На сустрэчы з машынабудаўнікамі быў паказаны ўрывак з камедыі Янкі Купалы

«Паўлінка». Народны артыст БССР С. Бірыла расказаў аб творчым шляху тэатра.

Рабочыя і інжынерна-тэхнічная інтэлігенцыя завода прагледзелі спектаклі «Вогненны мост», «Каварства і любоў».

В. СЯМЕНАЎ.
Гомель.

Вялікая цікавасць да жыцця індыйскага народа

У Мінску, у дзяржаўнай бібліятэцы БССР імя В. І. Леніна адкрылася выстаўка «Сучасная Індыя». Над стандам — партрэт прэм'ер-міністра Рэспублікі Індыі Джавахарлапа Неру.

Кнігі і матэрыялы, сабраныя на выстаўцы, расказваюць аб жыцці і барацьбе індыйскага народа за сваю свабоду і незалежнасць, аб яго літаратуры і мастацтве. Прадстаўлены перакладзеныя на рускую мову працы індыйскіх вучоных і даследвальнікаў Ш. Чандрасекара, Р. Муркерджі, Н. К. Сінха, А. І. Ванерджы, В. Сінга, Махінара Сінга, І. У. Мушоу. Тут-жа вядомы эпас «Рамаяна», выбраныя творы Крышан Чандра, вершы Валатхола, Чатапахаля і іншых. На выстаўцы шырока экспануюцца працы савецкіх вучоных аб Індыі, кнігі савецкіх людзей, якія набывалі ў гэтай краіне, рапартажы з кніжкі.

Беларускі народ заўна праяўляе вялікую цікавасць да жыцця індыйскага народа, да яго культуры. Ужо ў першыя гады савецкай улады на беларускую мову былі выданы творы вядомага пісьменніка і мысліцеля Рабіндраната Тагора. У буйнейшых навуковых установах Мінска ёсць працы савецкіх вучоных па гісторыі, эканоміцы і культуры Індыі, Акадэмія

навуц БССР пяр атрымавае шэсць індыйскіх навуковых выданняў. Суды пры бываюць бамбейскі часопіс «Навіны навукі», «Індыйскі фізічны часопіс» з Калькуты, працы Індыйскай Акадэміі навуц і іншыя. У апошні час устаноўлены абмен літаратурай з універсітэтам горада Бамбей.

Вялікую цікавасць да Індыі праяўляюць студэнты і навуковыя работнікі Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. І. Леніна. На філалагічным факультэце студэнтка Л. Гусева паспяхова абараніла дыпломную працу на тэму «Новыя з'явы ў індыйскай літаратуры». У ёй разглядаецца своеасаблівы творчага металу такіх пісьменнікаў, як Поам Чанд, Муль Радж Анала, Неуталж і Крышан Чандра.

Члены рэспубліканскага Таварыства па распаўсюджванню падлітчыных і навуковых ведаў выступаюць на прафесіяналь-вах, у калгасах і ўстановах з лекцыямі аб сучаснай Індыі і барацьбе індыйскага народа за мр. З экрану рэспублікі не сыходзяць папулярныя фільмы «Ураган», «Ганга», «Лва біхі зямлі», «Балэяга» і савецкія дакументальныя фільмы аб Індыі. (БЕЛТА)

З вопыту работы культасветустановаў

На ўздыме

Мінула каля двух год пасля стварэння аддзелаў культуры. Працаваць стала больш складана, але затое і цікавей.

Наш Талачынскі раён у аснове змясціў сельскагаспадарчы. Гэта і вызначыла асноўны напрамак сельскіх клубуў і бібліятэкаў і бібліятэч. Раённы партыйны ўрада абкружыў удзельнікаў сельскагаспадарчых работ.

Пачынаць работу давалася з дэталёвага вывучэння кадраў. Давалася раіць партыйны і ў прыватнасці аддзел прапаганды і агітацыі. Важна было даведацца, хто працуе ў сельскіх установах культуры.

Высветлілася, што ледзь не палова работнікаў мела толькі пачатковы адукацыю.

У першую чаргу мы звярнулі ўвагу на адукацыю ўстаноў культуры. Добрае час, напярэдадні Дзенька хата-чытальні, якая была перабудавана ў 1954 годзе.

У клубе была арганізавана сустрэча са старэйшымі калгасцамі «Перамога» Талачынскага раёна К. Кунцічам, які раскажаў, як працаваў у 1954 годзе.

Вечарамі ў хатэ-чытальні

Набіжыўся вечар. Станіслава Хілько, брыгадзір палюводчай брыгады, разам з групай жанчын, што працавалі на дэляванні пасеваў, ішоў дадому.

Набіжыўся вечар. Станіслава Хілько, брыгадзір палюводчай брыгады, разам з групай жанчын, што працавалі на дэляванні пасеваў, ішоў дадому. У вёсцы ён ішоў праз нажомны ім:

Набіжыўся вечар. Станіслава Хілько, брыгадзір палюводчай брыгады, разам з групай жанчын, што працавалі на дэляванні пасеваў, ішоў дадому. У вёсцы ён ішоў праз нажомны ім:

Чэрнігаўскі тэатр у Гродна

Музычны драматэатр у Гродна горада Зэльва абраў пачаць у Гродна тэатр Чэрнігаўскі ўкраінскі тэатр імя Штэфанікі. Спектаклі ўкраінскіх жыхароў прыехалі ў Гродна ўжо ў першы дзень.

Працаваць. Такой свесаслабавы школай сталі ў нас семінарыя заняткі культасветработнікаў, якія праводзіліся два разы ў месяц.

На семінары з асобным вопытам выступаюць лепшыя работнікі клубу і бібліятэч. Запомнілася цікавае выступленне загадчыка Друкава сельскага клуба Г. Дубавя.

У клубе была арганізавана сустрэча са старэйшымі калгасцамі «Перамога» Талачынскага раёна К. Кунцічам, які раскажаў, як працаваў у 1954 годзе.

У клубе была арганізавана сустрэча са старэйшымі калгасцамі «Перамога» Талачынскага раёна К. Кунцічам, які раскажаў, як працаваў у 1954 годзе.

У клубе была арганізавана сустрэча са старэйшымі калгасцамі «Перамога» Талачынскага раёна К. Кунцічам, які раскажаў, як працаваў у 1954 годзе.

У клубе была арганізавана сустрэча са старэйшымі калгасцамі «Перамога» Талачынскага раёна К. Кунцічам, які раскажаў, як працаваў у 1954 годзе.

Ярка драматычная артыстка

У калектыве Гродзенскага тэатра працуе таленавітая артыстка Марыя Уладзіміраўна Кавязіна. Яе спецічныя пошукі выражаны ў буйнай акцёрскай тэмпераменты, манера выканання вострая.

У калектыве Гродзенскага тэатра працуе таленавітая артыстка Марыя Уладзіміраўна Кавязіна. Яе спецічныя пошукі выражаны ў буйнай акцёрскай тэмпераменты, манера выканання вострая.

У калектыве Гродзенскага тэатра працуе таленавітая артыстка Марыя Уладзіміраўна Кавязіна. Яе спецічныя пошукі выражаны ў буйнай акцёрскай тэмпераменты, манера выканання вострая.

У калектыве Гродзенскага тэатра працуе таленавітая артыстка Марыя Уладзіміраўна Кавязіна. Яе спецічныя пошукі выражаны ў буйнай акцёрскай тэмпераменты, манера выканання вострая.

У калектыве Гродзенскага тэатра працуе таленавітая артыстка Марыя Уладзіміраўна Кавязіна. Яе спецічныя пошукі выражаны ў буйнай акцёрскай тэмпераменты, манера выканання вострая.

У калектыве Гродзенскага тэатра працуе таленавітая артыстка Марыя Уладзіміраўна Кавязіна. Яе спецічныя пошукі выражаны ў буйнай акцёрскай тэмпераменты, манера выканання вострая.

Работнікі культурных устаноў раённага цэнтру і вёскі шэфуюць над ізаляванымі асяродкамі, у якіх сістэматычна праводзяць культурна-масавую работу.

Асабліва ўвага была аддадзена палепшэнню лекцыйнай работы. Быў перагледжаны склад раённай лектарскай групы, створаны сельскія лектарскія аб'яднанні, лектарскія аб'яднанні пры МТС.

Ва ўстановах культуры праводзіліся і праводзіліся сустрэчы з перадавікамі сельскага гаспадаркі раёна: ізаляванымі, жыльцовымі, паловадзі, экскурсантамі і ўдзельнікамі Усеагульнай сельскагаспадарчай выстаўкі.

Пры аддзеле культуры ёсць савет у складзе дзесяці чалавек, куды ўваходзяць работнікі аддзела, райкома партыі, райкама Кomsару. Савет збіраецца адзін раз у месяц.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

На справядлівым канцэрце студэнтаў кампазітарскага аддзялення Беларускай вышэйшай музычнай школы ў Талачыне выкарыстоўвалі інструментальныя музычныя творы студэнтаў А. Лудзіна, Р. Бутвілоўскага, К. Пескава, Е. Глебава і Ю. Семаніа.

Найбольш цікавымі ў канцэрце былі выкананыя студэнта А. Лудзіна, вучня М. Алашава. Тэма варыяцый, у стылі беларускай народнай мелодыі, атрымала доволі цікавае развіццё.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

На справядлівым канцэрце студэнтаў кампазітарскага аддзялення Беларускай вышэйшай музычнай школы ў Талачыне выкарыстоўвалі інструментальныя музычныя творы студэнтаў А. Лудзіна, Р. Бутвілоўскага, К. Пескава, Е. Глебава і Ю. Семаніа.

Найбольш цікавымі ў канцэрце былі выкананыя студэнта А. Лудзіна, вучня М. Алашава. Тэма варыяцый, у стылі беларускай народнай мелодыі, атрымала доволі цікавае развіццё.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

На справядлівым канцэрце студэнтаў кампазітарскага аддзялення Беларускай вышэйшай музычнай школы ў Талачыне выкарыстоўвалі інструментальныя музычныя творы студэнтаў А. Лудзіна, Р. Бутвілоўскага, К. Пескава, Е. Глебава і Ю. Семаніа.

Найбольш цікавымі ў канцэрце былі выкананыя студэнта А. Лудзіна, вучня М. Алашава. Тэма варыяцый, у стылі беларускай народнай мелодыі, атрымала доволі цікавае развіццё.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

У 1954 годзе з Магілёўскага культасветучальніка прыбыла В. Бантарэва, прызначаная працаваць загадчыкам Сяўнаўскага сельскага клуба.

Майстарства М. Кавязіна ў ролі Соф'і са спектакля «Апошняя» М. Горькага характарызуецца глыбінёй пазнаўчай і псіхалагічнай гераіні. Трагедыя жанчыні і любівага раскрыта артысткай у глыбокай і сур'ёзнай, часамі ў застыгласці, поўнай ўнутранага ачаю і смутку. У Соф'і ўзвяс час вельмі выразна адчуваецца «другое жыццё» вобраза.

Сябега міні Міхал Гладар учыў М. Кавязіну ў ролі Марыі Пятроў. Гэта выбар артысткай характэрны і слабай жанчыны ў сіднічын уласабелі таленавітай артысткай мае яркі і хвалюючы рыс.

Бязлітасна і жорстка ў дачыненні да сваіх падначаленых, «крыўява» каралева, як ё працаваў ў народзе, разбэшчана і злая Марыя Пятроў раптам аказалася сляпой і бездаражнай жанчынай, калі яе пачуццямі і жаночым сэрцам авалодалі спрыты і хітры выльбома.

М. Кавязіна дакладна і акцёрскі выразна перадае два стані жыцця свайго вобраза — каралевай і жанчыны. Яе знешні выгляд, жэсты, рухі, погляд паспрабуючы выказаць вачэй, уздараўны голас — усё гэта стварае вобраз гарнай каралевы. У сценах сустрэчы з каханым яна таксама не губляе сваёй каралеўскай велічнасці.

Выдатныя класічныя вобразы жанчын акцёрскае выкананне. Вядома, не заўсёды бездакорна іграе артыстка. Часамі яна трапіць пачуццё меры, залішне напружана, недакладна распрацоўвае пасабныя ролі.

Але ўдумліва і патрабавальна да сябе і сваёй працы М. Кавязіна карыстаецца названым поспехам у гледацкай большасці сцэнарыяў ролей вынасецтва арыгінальнасцю, яркасцю, выразнасцю характэрна, мастацкай поўнаўраўнаважана.

На эдымку: артыстка М. Кавязіна ў ролі Марыі Пятроў.

Сезон абласнога тэатра. Закончыў свой першы сезон Магілёўскі абласны драматычны тэатр. Спектаклі прагледзелі каля ста тысяч гледачоў, у іх 16 тысяч у калгаснай вёсцы.

Маладыя спевакі

Пікавы вечар опернага класа наладзіла Беларускае дзяржаўнае кансерваторыя. На сцэне ў тыме і касцюмах былі паказаны ўрункі з твораў рускіх і ўкраінскіх мейсцяў кампазітараў.

Пікавы вечар опернага класа наладзіла Беларускае дзяржаўнае кансерваторыя. На сцэне ў тыме і касцюмах былі паказаны ўрункі з твораў рускіх і ўкраінскіх мейсцяў кампазітараў.

Пікавы вечар опернага класа наладзіла Беларускае дзяржаўнае кансерваторыя. На сцэне ў тыме і касцюмах былі паказаны ўрункі з твораў рускіх і ўкраінскіх мейсцяў кампазітараў.

Пікавы вечар опернага класа наладзіла Беларускае дзяржаўнае кансерваторыя. На сцэне ў тыме і касцюмах былі паказаны ўрункі з твораў рускіх і ўкраінскіх мейсцяў кампазітараў.

Пікавы вечар опернага класа наладзіла Беларускае дзяржаўнае кансерваторыя. На сцэне ў тыме і касцюмах былі паказаны ўрункі з твораў рускіх і ўкраінскіх мейсцяў кампазітараў.

Пікавы вечар опернага класа наладзіла Беларускае дзяржаўнае кансерваторыя. На сцэне ў тыме і касцюмах былі паказаны ўрункі з твораў рускіх і ўкраінскіх мейсцяў кампазітараў.

Пікавы вечар опернага класа наладзіла Беларускае дзяржаўнае кансерваторыя. На сцэне ў тыме і касцюмах былі паказаны ўрункі з твораў рускіх і ўкраінскіх мейсцяў кампазітараў.

Пікавы вечар опернага класа наладзіла Беларускае дзяржаўнае кансерваторыя. На сцэне ў тыме і касцюмах былі паказаны ўрункі з твораў рускіх і ўкраінскіх мейсцяў кампазітараў.

Пікавы вечар опернага класа наладзіла Беларускае дзяржаўнае кансерваторыя. На сцэне ў тыме і касцюмах былі паказаны ўрункі з твораў рускіх і ўкраінскіх мейсцяў кампазітараў.

Пікавы вечар опернага класа наладзіла Беларускае дзяржаўнае кансерваторыя. На сцэне ў тыме і касцюмах былі паказаны ўрункі з твораў рускіх і ўкраінскіх мейсцяў кампазітараў.

Пікавы вечар опернага класа наладзіла Беларускае дзяржаўнае кансерваторыя. На сцэне ў тыме і касцюмах былі паказаны ўрункі з твораў рускіх і ўкраінскіх мейсцяў кампазітараў.

Пікавы вечар опернага класа наладзіла Беларускае дзяржаўнае кансерваторыя. На сцэне ў тыме і касцюмах былі паказаны ўрункі з твораў рускіх і ўкраінскіх мейсцяў кампазітараў.

„Б У Р А“

На экранх нашай краіны ўпершыню дэманструецца югаслаўскі мастацкі фільм «Бур».

Фільм пастаўлен на матывах драмы вядомага харвацкага пісьменніка І. Вайнічыча «Роўнацэнства».

Дзеянне фільма адбываецца ў сярэдзіне мінулага стагоддзя ў адным з рыбацкіх пасёлкаў Далмацыі. Суровае і цяжкае тут жыццё. У пошуках лепшай долі многія едуць у Паўднёвую Амерыку.

Роль Ніко — вялікая ўдача таленавітага артыста М. Жывановіча. У яго выкананні — гэта халодны дэкол, чалавек без сумлення.

Гэтыя вострыя сутыкненні і канфлікты надаюць сюжэту напружанасць. Таму ад пачатку і да канца фільм глядацтва з непаслабай цікавасцю.

Паўнацэнная драматычная аснова твора дазволіла актёрам стварыць жыццёвыя, запамінальныя вобразы. Гэта, перш за ўсё — таленавіты артыст М. Врэйкоў (Аніпа).

Ва ўсёй мастацкай пабудове фільма адчуваецца майстэрства яго пастаўшчыка В. Пагачыча, які здолеў з вялікай даставярнасцю перадаць эпоху і ўсю атмасферу падзей.

Уся карціна на высокім прафесійнальным узроўні знята югаслаўскімі апэратарамі І. Юановіч і Н. Майдак. Яны здолелі добра перадаць непаўторную прыгажосць марскіх пейзажаў Адрыятычнага мора.

Фільм «Бур» — значная ўдача маладой югаслаўскай кінематаграфіі. Знаёмства з творами кінематаграфіі Югаславіі будзе садзейнічаць далейшаму ўмацаванню культурных сувязей паміж абедзвюма краінамі.

В. СМАЛЬ.

На здымку: кадз з фільма «Бур».

За далейшы ўздым харавой культуры

Усеаюзны Дом народнай творчасці імя Н. К. Крупскай і Саюз савецкіх кампазітараў СССР правялі першую Усеаюзную канферэнцыю па пытаннях развіцця харавой самадзейнасці.

А. Свешнікаў у дакладзе «Стан і шляхі развіцця харавой самадзейнасці ў Савецкім Саюзе» вызначыў канкрэтныя задачы палепшання работы з хорами, выхавання ў аматараў харавога спявання выканаўчага майстэрства.

Святая песня праводзіцца амаль ва ўсіх рэспубліках, абласцях, гарадах і раёнах. Але часта творчы ўзровень паказу зводных хораў і асобных калектываў бывае вельмі нізкі. Як правіла, да падрыхтоўкі зводных хораў у РСФСР, Беларусі, Украіне не прыцягваюцца майстры і таму хоры ў асноўным з'яўляюцца прымітыўнымі, у лепшым выпадку двухгаласнымі, выступаюць пераважна з выкананнем масавых песень.

У гэтай сувязі цікавым было тое, што расказаў Густаў Эрнесак аб правядзенні свята песні ў Савецкай Эстоніі. Тут у арганізацыі свята прымае ўдзел уся музыка грамадскага рэспублікі. Яно рыхтуецца на працягу двух-трох дзён. За гэты перыяд старанна апрацоўваюцца рэпертуар калектываў — кандыдатаў для ўзводу ў зводныя хоры, праводзіцца конкурс на права ўзводу ў свядзе. У выніку вялікай арганізацыйнай і творчай работы ствараюцца 18-тысячныя зводныя шматгаласныя хоры. На сямце песні выступаюць двух-трохтысячныя мужчынскія, жаночыя зводныя хоры, лепшыя асобныя харавыя калектывы рэспублікі.

Густаў Эрнесак падкрэсліў, што такому развіццю харавой самадзейнасці ў Эстоніі садзейнічае сістэматычнае навучанне вучняў пачатковых і сярэдніх школ да 10 класа музыцы, музычнай грамады, спявання.

З дакладам аб стане і шляхах далейшага развіцця народных хораў на Украіне выступіў заслужаны дзеяч УССР Г. Вярбоўка, у Беларусі ССР — народны артыст БССР Г. Штвіч, у Грузійскай ССР — заслужаны дзеяч мастацтва Г. Чхвірадзе, у РСФСР — мастакі кіравання Окскага дзяржаўнага народнага хору Е. Калугіна і многія іншыя.

Г. Вярбоўка заклікаў захоўваць спецыфіку жарна, чысціню мовы, змагацца супраць нывярнення народнага спявання. Ён прывёў рад прыкладаў, калі народная песня траціць сваю паўнату ад дрэннага запісу музыкі і асабліва слоў. Да апрацоўкі тэкстаў песень неабходна прыцягваць вопытных паэтаў, якія добра вывучылі фальклор.

У Дзяржаўным выдавецтве БССР выйшла з друку наступная музычная літаратура: М. Аладаў. Пра дзвучыню Малыну. Песня (жартоўная). Для народнага хору з фарціяно. Словы Р. Сабаленкі. Пад рэдакцыяй Р. Пукста. Тыраж 1.000 экз., стар. 8. Цана 75 кап.

П. Ахраменка. Свята ў калгасе. Песня для хору з фарціяно. Словы А. Дзержыжскага. Пад рэдакцыяй М. Аладава. Тыраж 1.000 экз., стар. 4. Цана 25 кап.

У. Алоўнікаў. Песні. Пад рэдакцыяй Д. Лукаса. Склад. Н. Каравеў. Тыраж 1.000 экз., стар. 52. Цана 5 руб.

А. Багатыроў. Пяць рамансаў. На словы Янкі Купалы. Пад рэдакцыяй М. Аладава. Тыраж 1.000 экз., стар. 32. Цана 3 руб. 20 кап.

Беларускія народныя песні. (Апрацоўка А. Багатырова). Для голасу з фарціяно. Пад рэдакцыяй Г. Патрова. Тыраж 1.000 экз., стар. 24. Цана 2 руб.

В. Яфімаў. Любім Радзіму. Песня для салістаў і хору з фарціяно. Словы А. Ставера. Пад рэдакцыяй Р. Пукста. Тыраж 1.000 экз., стар. 8. Цана 50 кап.

З замежнай пошты

Карціны, якія спалохалі урад

Мастакі Іро Марыко і Токіа Акомісу былі сведкамі выбуху атамнай бомбы ў Хірасіма. І яны далі клятву прысвяціць сваю далейшую творчасць выкрыццю жахаў атамнай вайны.

Абодва мастакі стварылі да шпітальнага вялікіх карцін і некалькі сот. малюнкаў жахаў Хірасіма. Гэтыя работы шырока папулярныя ў Японіі. Праўда, у некаторых гарадах паліцыя забараняе паказваць іх.

«Карціны — нудны прыклад актыўнай барацьбы мастака за мір», — піша англійская газета «Дэйлі Уоркер».

«Убачыўшы жахі Хірасіма, адлюстраваны ў мастацтве, кожны чалавек скажа: «Не дапусцім вайны!» — піша англійскі буржуазны часопіс «Студыя».

Па запрашэнню англійскіх прафесійных арганізацый і Таварыства мастакоў, бараньбітоў за мір, выстаўку карцін японскіх мастакоў адправілі ў Англію.

У сярэдзіне снежня мінулага года ў газеце «Команітэ» з'явіўся партрэт Гі дэ Мопасана з надпісам «Забаронены ваенны цэнзураў». Гаворка ішла аб забароне фільма «Мілья друг», таго самага, які цяпер глядзіць мільёны савецкіх гледачоў.

Фільм меркавалася выпусціць у свет у пачатку гэтага года, да 70-годдзя першага выдання вядомага рамана Мопасана. Станіў карціну вядомы прагрэсіўны рэжысёр Луі Дажэ. Ужо ў час здымаў рэжысёр сутрыўся з цяжкасцямі, якія ўчынілі палітыкі, таму здымкі былі перанесены ў Бюну.

Спярэй карціны былі напісаны прагрэсіўнымі пісьменнікамі Рожэ Вяянам і Влэдзімірам Познерам. Як рэжысёр, так і выканаўцы большасці ролей былі французамі. Тым не менш карціну разглядала камісія, арганізаваная для кантролю над інашэмянымі фільмамі ў Францыі.

Французскія газеты ўказваюць, што зусім вядома ў паріжскім кінатэатры пераходзіць адна з французскіх карцінаў на сюжэт «Мілья друг». У гэтай карціне паказваліся пераважна алкоўныя прыгоды Дэюра.

І. БАРЫСАЎ.

Мопасан небяспечны

Аўтары сінэрыя новай карціны ні ў чым не адступілі ад Мопасана. Яны раскрылі тое, што найбольш каштоўна ў рамана, паказалі праданнасць друку, валежнасць французскіх палітыкаў ад грашовая мяшка, арганізацыю каланіяльных авантур.

Вось што, напрыклад, гаворыў аб карціне пісьменнік Марыс Друон, які прытрымліваецца прыхільнага пераконання: «У карціне поўнасцю захаваны інтрыга, вобразы і дыялогі вядомага рамана. Не разумею, якая была падстава забараніць карціну. Няўжо інтрыгі і махінаў банкіраў і іх фаварытаў могуць цяпер, пасля 70 год і двух войнаў, перашкоджаць чыёй-небудзь палітычнай дзейнасці?»

Кіруючыя колы Францыі лічаць Мопасана небяспечным. Відэць таму, што ён, як піша крытык Жорж Садзль, яшчэ 70 год назад адважыўся паказаць, што міністры-пацка ў руках банкіраў, што грошы паўсюль над крукам, што каланіяльныя авантуры індывідуальнага выгадцы для бржавых дэяльцоў. Сённяшняя Францыя вельмі наглядна тое, аб чым пісаў Мопасан.

Забарона карціны выклікала рэакцыя пратэсту дзеяч мастацтва і літаратуры Францыі.

Гераізм — характэрная рыса і вобраз Хасінты (артыстка Н. Давыдаўка).

Вясобя і шчыра сярбюка Лаурэнсіі, Хасінта таксама зьяважана паслугачамі камандора. З сапраўдным уздымам праводзіць артыстка драматычную сцэну пратэсту Хасінты і трагедыіны эпизод, калі яна, змучаная і знісёная, вяртаецца ў вёску.

На спектаклі прысутнічалі народныя артысты СССР Г. Глебаў і Б. Платонаў, народныя артысты БССР О. Галіна і І. Ждановіч, заслужаная артыстка БССР С. Станюта, работнікі рэспубліканскага і абласнога Дому народнай творчасці, пратэста, выкладчыкі і студэнты ўніверсітэта.

Галоўны рэдактар Васіль ВІТНА. Рэдакцыйная калегія: Заір АЗГУР, Дзмітрый АРЛОУ, Уладзімір АЛОУНІКАУ, Аляксей БАЧЫЛА (намеснік галоўнага рэдактара), Васіль БУРНОВАУ, Кастусь ГУБАРЭВІЧ, Ірына ЖДАНОВІЧ, Павел КАВАЛЕЎ, Барыс ПЯРКОУСКІ.

Бібліятэкі ільнокамбіната

На Аршанскім ільнокамбінаце працуе пяць бібліятэк: дзве масавыя, бібліятэка партыйнага камітэта, тэхнічная, а таксама бібліятэка пры школе ФЭН. У іх налічваецца больш 47 тысяч тэмат мастацкай, палітычнай, навукова-тэхнічнай літаратуры, а таксама дзесяткі перыядычных выданняў.

Асабліва многа наведвальнікаў бывае ў бібліятэцы імя М. Горькага, якая размешчана ў адным з лепшых будынкаў у цэнтры рабочага пасёлка.

Літаратурныя вечары

Найдаўня ў Клецкім раённым Доме культуры адбылася сустрэча чытачоў з беларускімі пісьменнікамі. З расказам аб Другім Усеаюзным в'ездзе пісьменнікаў і аб дэкада беларускага мастацтва і літаратуры ў Маскве выступіў Я. Брыль.

На сустрэчы ў Клецкім раённым Доме культуры адбылася сустрэча чытачоў з беларускімі пісьменнікамі. З расказам аб Другім Усеаюзным в'ездзе пісьменнікаў і аб дэкада беларускага мастацтва і літаратуры ў Маскве выступіў Я. Брыль.

Нараджэнне гераічнага вобраза

Цудоўная, поўная хараста вёска Фунта-Овехува ў сонечны летні дзень. Пад прыражым блакітным небам багата святла, паветра, кветкаў... Перад гледачом узнікае на сцэне прывабны лірычны пейзаж далёкай паўднёвай Іспаніі ва ўсёй рознастайнасці яго колераў.

Аднак цёплыя лірычныя фарбы змяняе стрыманая суровая палітра змрочнага краявіду і строгая надкучывая манументальнасць храмаў феадала. І хоць сялянскія дзвучыты, якія вяртаюцца з поля, забяляюцца ў вясёлым імклівым танцы, хараста прыроды не для іх.

Аднак цёплыя лірычныя фарбы змяняе стрыманая суровая палітра змрочнага краявіду і строгая надкучывая манументальнасць храмаў феадала. І хоць сялянскія дзвучыты, якія вяртаюцца з поля, забяляюцца ў вясёлым імклівым танцы, хараста прыроды не для іх.

Аднак цёплыя лірычныя фарбы змяняе стрыманая суровая палітра змрочнага краявіду і строгая надкучывая манументальнасць храмаў феадала. І хоць сялянскія дзвучыты, якія вяртаюцца з поля, забяляюцца ў вясёлым імклівым танцы, хараста прыроды не для іх.

рэсце (1953 год). А. Карзіянка яшчэ не валодае свабодна бліскучай тэхнікай балерыны. Аднак у трагедыйнай ролі артыстка выявіла даволі выразную вонкавую і значную ўнутраную тэхніку ў шырокім сэнсе слова.

У паэтычным і вобразным танцы Карзіянкавай, у якім яна раскрыла ўнутраны свет гераіні, адухоўлены рухі і позы, у прыватнасці, прыгожы яе арабскі.

У паэтычным і вобразным танцы Карзіянкавай, у якім яна раскрыла ўнутраны свет гераіні, адухоўлены рухі і позы, у прыватнасці, прыгожы яе арабскі.

Сцэна з балету «Лаурэнсія»; у ролі Франсэ — засл. артыст БССР В. Міронаў.

тэст Э. Піно і яго паслугачоў. Гневам поўніцца сэрца Лаурэнсіі, у ім нараджаецца лютае нянавісьць. Цудоўны лірычны дыялог Лаурэнсіі і Франдоса ў другой карціне змяняецца псіхалагічна выразным і эмацыянальна насычаным думам з камандорам, у якім хвалюцца раскрываюцца пакуты дзвучыты.

Сур'ёзнай удачай саліста В. Міронава з'яўляецца партыя Франдоса. Артыст ужо атрымаў прызнанне гледача ў ролі Зіфірыя («Лёбдзінае воера»), Валдава («Бахчысарайскі фантан») і Васіля («Князь-Воера»). У вобразе Франдоса Міронаў паказаў мастацкую сталасць і віртуознасць. Самая важная рыса артыста, якую ён выявіў у вобразе, — гэта яго здольнасць напоўніць танцавальныя «словы» і «сказы» паэтычным зместам.

Франдоса ў спектаклі — вобраз шматгранны, з ярка выяўленай гераічнай асновай. У гэтым сэнсе здольнасць маладога танцора развівацца ў напрамку характэрнага для майстэрства гераічнага жанра ў савецкім балете. У манеры яго танца — высакаронасць фармы, значная сіла, імклівасць і энергія.

Валюю, мужную рысу ўносіць Міронаў нават у такія традыцыйна-лірычныя вобразы, як Зіфірды і Валдаў.

Франдоса — смеялы, валавы і вынаходлівы юнак. А ў каханні да дзвучыты ён надзвычай шчыры і поўны высокай чалавечай годнасці.